

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 287/2012-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. júna 2012 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. H., B., právne zastúpeného advokátkou JUDr. A. Ch., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky opatrením Krajskej prokuratúry v Bratislave č. k. 1 KPt 125/12-7 z 23. marca 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. H. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. mája 2012 doručená sťažnosť Ing. J. H. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) opatrením Krajskej prokuratúry v Bratislave (ďalej len „krajská prokuratúra“) č. k. 1 KPt 125/12-7 z 23. marca 2012 (ďalej len „napadnuté opatrenie krajskej prokuratúry“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ ako poškodený podal orgánom Policajného zboru Slovenskej republiky „... *trestné oznámenie vo veci ublíženia na zdraví, ktorého sa mala dopustiť osoba...*“. Uznesením sp. zn. ČVS: ORP-2130/NMZ-B3-2011 z 22. júla 2011 bolo začaté trestné stíhanie vo veci pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov. Po vykonaní dokazovania a predovšetkým vzhľadom na závery znaleckého skúmania bola predmetná trestná vec uznesením z 26. októbra 2011 postúpená na ďalšie prerokovanie ako priestupok na odbor všeobecnej vnútornej správy Obvodného úradu v B. Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ sťažnosť, o ktorej rozhodol prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III uznesením č. k. 1 Pv 460/11-6 z 23. novembra 2011 tak, že ju zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu sťažovateľ podal „*Návrh poškodeného na zrušenie rozhodnutia v prípravnom konaní*“, o ktorom bolo rozhodnuté napadnutým opatrením krajskej prokuratúry.

3. Sťažovateľ v podstatnom uvádza, že „*Súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu je aj právo účastníka, aby dostal odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky. Krajská prokuratúra... vôbec nereagovala na podstatnú časť... námietok... (i) že páchatel' skutku mal úmysel spôsobiť sťažovateľovi ťažkú ujmu na zdraví... (ii) že páchatel' skutku sa vyjadril na adresu sťažovateľa že... radšej bude v base ale sťažovateľ bude pod drnom (iii) že páchatel' sťažovateľa napadol už aj v minulosti s roxorovou tyčou...*“.

4. Na podklade uvedených skutočností sťažovateľ požiadal ústavný súd, aby takto rozhodol:

„1. *Základné právo Ing. J. H. na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy... postupom Krajskej prokuratúry... v konaní vedenom pod sp. zn. 1 KPt 125/12-7 porušené bolo.*

2. *Krajskej prokuratúre sa vec vedená pod sp. zn. 1 KPt 125/12-7 vracia na ďalšia konanie.*

3. *Ing. J. H. sa priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 2.000 €...*“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (v tomto prípade sťažnosti) podľa § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

8. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je oprávnený podľa osobitných predpisov.

9. Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

10. Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2 zákona o prokuratúre). Podľa § 34 ods. 2 citovaného zákona ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.

11. Podľa § 35 ods. 1 zákona o prokuratúre pri vybavovaní podnetu je prokurátor povinný prešetriť všetky okolnosti rozhodné pre posúdenie, či došlo k porušeniu zákona alebo iného všeobecne záväzného predpisu, či sú splnené podmienky na podávanie návrhu na začatie konania pred súdom alebo na podanie opravného prostriedku, či môže vstúpiť do už začatého konania pred súdom alebo vykonať iné opatrenia, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený. Podľa § 35 ods. 3 zákona o prokuratúre ak prokurátor zistí, že podnet je dôvodný, vykoná opatrenia na odstránenie porušenia zákona a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov.

12. Ústavný súd uznáva opakovaný podnet podľa zákona o prokuratúre za účinný prostriedok ochrany základných práv vrátane takeého práva, ktoré uplatnil sťažovateľ. Sťažovateľ uviedol, že jeho podanie (*„Návrh poškodeného na zrušenie rozhodnutia v prípravnom konaní“*) bolo vybavené krajskou prokuratúrou. Proti jej opatreniu má možnosť (postupom podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre) obrátiť sa na generálneho

prokurátora Slovenskej republiky ako nadriadenú súčasť v systéme orgánov prokuratúry Slovenskej republiky.

13. Vyčerpanie opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je oprávnený podľa osobitných predpisov, je jedným z atribútov prípustnosti sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, a teda podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom.

14. Ústavný súd v predchádzajúcich konaniach opakovane vyslovil právny názor, že vynechanie tejto inštitúcie v sústave orgánov prokuratúry Slovenskej republiky nemožno nahrádzať podaním sťažnosti v konaní pred ústavným súdom, pretože takto by sa obmedzovala možnosť orgánov prokuratúry vo vlastnej kompetencii nielen zistiť skutočnosti, ktoré tvrdí sťažovateľ, ale aj prijať opatrenia podľa zákona o prokuratúre, ktoré by účinne napomohli odstráneniu procesných alebo faktických prekážok sťažovateľom požadovaného postupu orgánov činných v trestnom konaní.

15. Ústavný súd zotrváva v súlade so svojou doterajšou judikatúrou na tom, že sťažovateľ je pred podaním sťažnosti ústavnému súdu povinný vyčerpať všetky právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je oprávnený podľa osobitných predpisov (napr. III. ÚS 152/03). Keďže v danom prípade sťažovateľ uvedeným spôsobom nepostupoval, ústavný súd dospel k záveru, že jeho sťažnosť nie je pre nevyčerpanie dostupných a účinných právnych prostriedkov ochrany ním označených základných práv prípustná, a preto ju podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol ako neprípustnú.

16. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok v nej uvedených. Zároveň stratilo opodstatnenie zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa na ochranu ústavnosti, keďže rozhodovanie o nich je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. júna 2012